

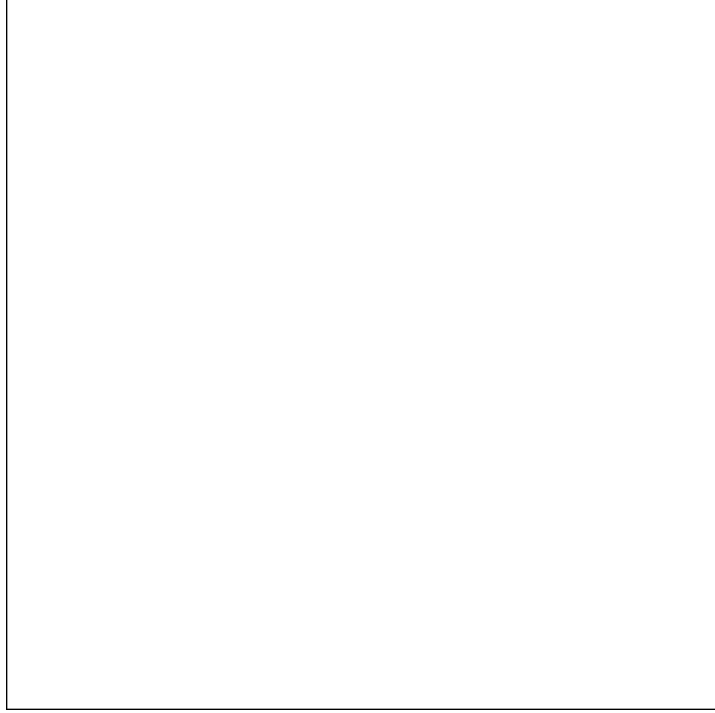
(uten bilder)

persisk
niva 2

Marzieh Mohammadian Haghighi

Carol Liddiment

Basilio Gimo, David Ker

چرا گرگانی مو ندانست

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Skrevet av: Basilio Gimo, David Ker
Illustret av: Carol Liddiment
Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

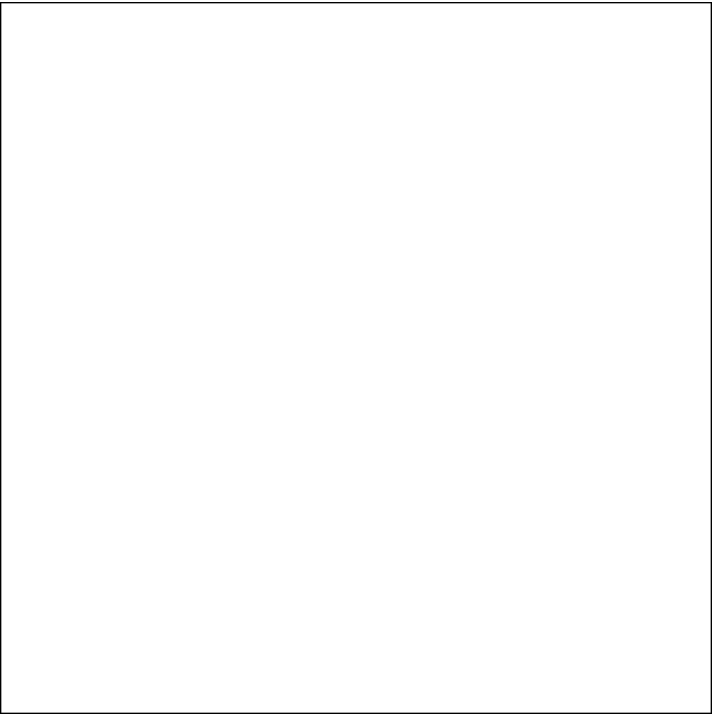
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

پک روز، خَرگوش داشت کِنارِ رودخانه راه می رَفت.

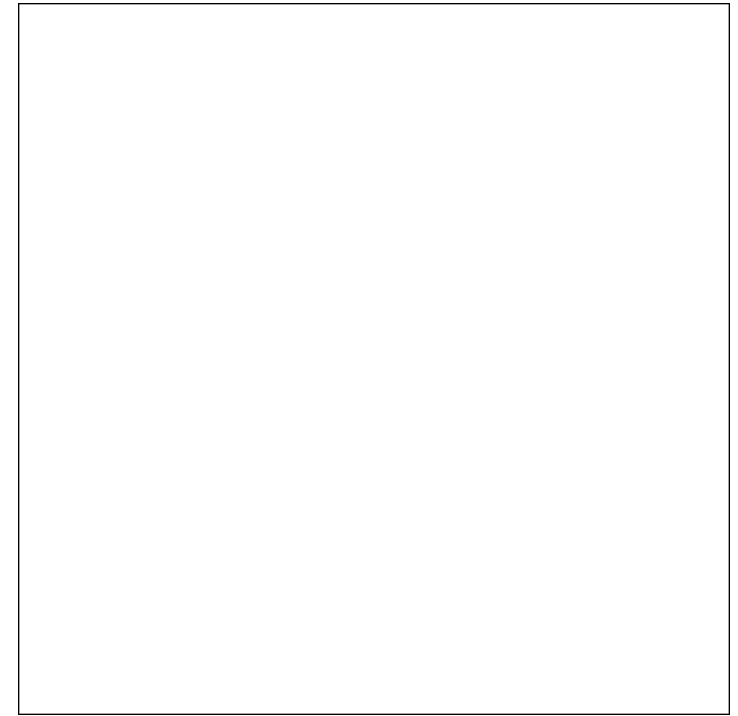
سبز دشت آریتریا نوس.

گرگان هم برای قدم زدن و جورن مقدار علف

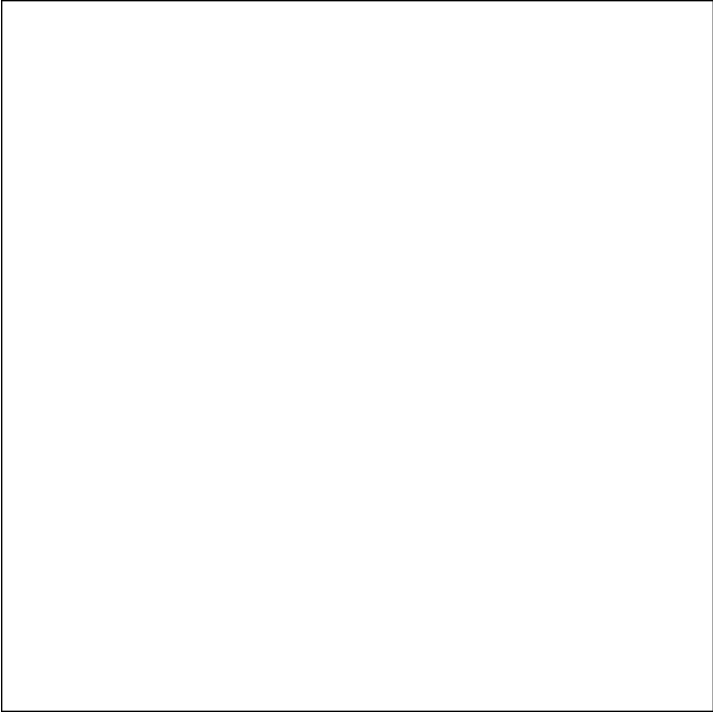

گَرگَدَنِ خَرگوشی را که آنجا بود ندید و اِتفَاقی روی
پایِ خَرگوش ایستاد. خَرگوش شروع به جیغ جیغ
گَرَدَنِ سَرِ گَرگَدَنِ کرد، “هی تو گَرگَدَنِ! مُتَوَجِّه
نیستی که روی پایِ مَن ایستاده ای؟”

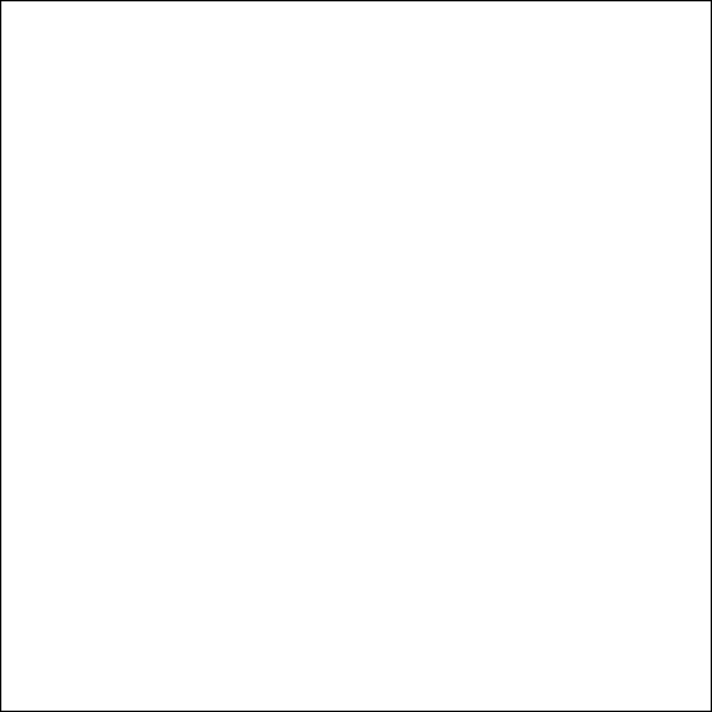

خَرگوش خوشحال بود از اینکه موهایِ گَرگَدَنِ
سوخته بود. و تا امروز به خاطرِ ترس از آتش،
گَرگَدَنِ هیچوقت دورتر از آن رودخانه نرفتِه است.

کَرَدَنِ شَرُوحِ بَه کَرِیَه کَرِه وَیَه سَمَتِ آبِ دَوید. تَمَامِ
 کَرَدَنِ بِنِ آتِشِ بِنِ آتِشِ سَوِجِته بَوَد. کَرَدَنِ بَه کَرِیَه
 مَوِهائِشِ دَرِ آتِشِ "مَوِهائِشِ دَرِ آتِشِ
 کَرَدَنِشِ اَدَامَه دَاد وَگَفْت،" مَوِهائِشِ دَرِ آتِشِ
 سَوِجِته مَوِهائِشِ کَرِیَه شُدِه مَوِهائِشِ
 سَوِجِته مَوِهائِشِ مَوِهائِشِ
 قَشَنگَه!"

کَرَدَنِ اَزِ خَرگوشِ عَزْر خَوِجِته کَرِه، "مَنْ خِیَلِ
 کَرَدَنِ مَن تُو رَا نَدیدِم. خَوِجِشِ مِی گَنَم مَن رَا
 مِی سَمِئَم. مَن تُو رَا نَدیدِم. خَوِجِشِ مِی گَنَم مَن رَا
 کَرَدَنِ خَرگوشِ کَوِشِ نَمِی دَاد وَ سِرِ کَرَدَنِ
 "وَلِی خَرگوشِ کَوِشِ نَمِی دَاد وَ سِرِ کَرَدَنِ
 "تُو اَزِ عَمَدِ اِینِ کَارِ رَا کَرَدَنِ یَکِ رَوِزِ
 دَاد زَد وَ گَفْت" تُو اَزِ عَمَدِ اِینِ کَارِ رَا کَرَدَنِ یَکِ رَوِزِ
 خَوِجِشِ دِیدِ اِیَن تُو بَا یَدِ تَا اِینِ اِینِ کَارِ رَا کَرَدَنِ یَکِ رَوِزِ
 خَوِجِشِ دِیدِ اِیَن تُو بَا یَدِ تَا اِینِ اِینِ کَارِ رَا کَرَدَنِ یَکِ رَوِزِ

خَرگوش رَفَت تا آتَش پيدا كُنَد وَگَفَت، “بُرُو، وَقَتِي
كِه كَرگَدَن اَز آب بِيرون اَمَد تا عَلَف بِخورد، او را
بِسوزان. او روي مَن پا گذاشت!” آتَش پاشخ داد،
“هيچ مُشكلي نيست، خَرگوش جان، دوستِ مَن،
مَن آنچه را كِه تو خواستی انجام مي دَهَم.”

بَعْداً، كَرگَدَن داشت دور از رودخانه عَلَف مي خورد
كِه ناگهان، آتَش او را فَرَا كَرِفت. آتَش زبانه كَشيد.
شُعَله هاي آتَش شروع به سوزاندن موهاي كَرگَدَن
كَردند.